

ЕДВАРД ГОУК

(США)

НАЙКРАЩИЙ ЗООПАРК

Оповідання

*З англійської переклали Олександр Ємець,
Максим Бакалов*

У серпні, особливо ближче до двадцять третього числа, діти намагалися бути слухняними. Саме в цей день раз на рік великий сріблястий космічний корабель привозив Міжпланетний Зоопарк професора Х'юго. Корабель приземлявся неподалік від Чикаго, і зоопарк відкривався для відвідувачів лише на шість годин.

Ще до сходу сонця цілі натовпи людей шикувалися у чергу – як діти, так і дорослі. Кожен стискав

Про автора:

Едвард Гук (22 лютого 1930 – 17 січня 2008) – американський письменник, автор понад 950 здебільшого детективних оповідань.

Народився в Рочестері, штат Нью-Йорк. Його перше оповідання було опубліковане в 1955 році. У 1962 році він почав співпрацювати з журналом «Еллері Квінз Містері» (Ellery Queen's Mystery Magazine), в якому була надрукована половина його оповідань, причому з 1973 року в кожному номері з'являлося принаймні по одному оповіданню. У тому ж журналі його назвали «королем класичного детективу»: Гок будував свої твори на загадках та дедукції, а не на саспенсі і екшені.

У 2001 році Гільдія детективних письменників Америки (Mystery Writers of America) присвоїла йому титул Грандмастера – це був перший випадок, коли це звання присвоїли за оповідання, а не за романи. Окрім оповідань, Едвард Гок написав також три науково-фантастичні романи про «Комп'ютерне бюро розслідувань» середини ХХІ століття, та редагував ряд антологій.

Написав окремих цикл окультино-детективних оповідань про Саймона Арка, героя-слідчого, який насправді є Агасфером. Помер у себе вдома в Рочестері від серцевого нападу.

у руці свій долар, гадаючи, яких дивовижних створінь привезе професор цього разу.

У минулі роки їм показували триногих істот з Венери, високих сухорлявих марсіан і навіть змієподібних монстрів звідкись із глибин Всесвіту. Тепер, коли довжелезний космічний корабель неквапливо приземлився на величезній міжміській парковці на самій околиці Чикаго, люди з трепетом спостерігали за тим, як стінки корабля поповзли вгору, відкриваючи їх поглядам знайомі клітки. В середині були неймовірні потвори, які можуть примаритися лише в кошмарному сні – приземкуваті, конеподібні тварини. Вони рухалися різко та несподівано і без угаву перемовлялися пронизливими голосами. Люди обступили клітки. Між тим помічники професора Х'юго, не втрачаючи часу дарма, збирали довгоочікувану платню, а незабаром і сам високоповажний професор постав перед публікою – у циліндрі, з накидкою кольорів веселки на плечах.

– Земляни! – вигукнув він у мікрофон.

Натовп стих, і він продовжив.

– Земляни, цього року ви отримаєте справжню насолоду лише за один долар: ви побачите конепавуків з планети Каан, яких ми привезли вам, подолавши великі труднощі та мільйони космічних миль. Підходьте, оглядайте, вивчайте, слухайте їх, та розкажіть про це вашим друзям. Але поспішайте! Корабель відлітає через шість годин!

Люди почали повільно снувати біля кліток, відчуваючи одночасно страх і захоплення до цих дивних створінь, які нагадували коней, але бігали по стінках кліток, неначе павуки.

– Це безумовно варте одного долара, – зазначив якийсь чоловік, поспішно відходячи. – Піду приведу дружину.

Так відбувалося цілий день, доки усі десять тисяч людей не обійшли клітки, вбудовані в борт корабля. Коли пройшло шість годин, професор Х'юго знову взявся за мікрофон.

– Нам пора відлітати, але ми повернемося наступного року у цей самий день. Якщо вам сподобався наш зоопарк цього року, подзвоніть і розкажіть вашим друзям з інших міст про нього. Завтра ми прилітаємо у Нью-Йорк, а наступного тижня побуваємо в Лондоні, Парижі, Римі, Гонконгу та Токіо. А потім відвідаємо інші планети!

Він помахав на прощання і, коли корабель здійнявся у небо, земляни, усі як один, погодились, що це був найкращий зоопарк з усіх, які вони досі бачили. . .

Через два місяці, відвідавши ще три планети, сріблястий корабель професора Х'юго зрештою опустився серед знайомих надщерблених скель планети Каан. Незвичні створіння – дивні конепавуки – поспіхом покинули клітки. Професор Х'юго сказав кілька слів на прощання, після чого вони розбрелися хто куди, кваплячись до своїх помешкань.

В одному з них каанянка радісно зустрічала своїх чоловіка і сина. Вона шумно їх вітала і поспішно обійняла.

– Поки вас не було, час тягнувся так повільно, – нарікала вона. – Вам сподобалася екскурсія?

Її чоловік ствердно кивнув:

– Наш малий у захваті від подорожі. Ми відвідали вісім планет і чого тільки не бачили!

Малий пробіг по стіні печери.

– Найцікавіше було на планеті, яка називається Земля, – пропищав він. – Тамтешні істоти прикривають шкіру одягом і пересуваються на двох ногах!

– Але хіба це безпечно? – запитала мати.

– Так, – запевнив її чоловік. – Ми були захищені від них ґратами і з корабля не виходили. Наступного разу ти повинна полетіти з нами. Таке видовище варто дев'ятнадцяти коммоків, які ми віддали за екскурсію.

Малий підтакнув, кивнувши головою.

Так, на Землі був найкращий зоопарк ...

Про перекладачів:

Олександр Ємець – завідувач кафедри іноземних мов Хмельницького національного університету.

Максим Бакалов. У 2010 р. закінчив Хмельницьку гімназію №1 імені Володимира Крasiцького. Зараз навчається на факультеті міжнародних відносин ХНУ за спеціальністю «Переклад».

Паралельно працює перекладачем-фрілансером у кількох українських бюро перекладів.